

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Arts & Music

هنر و موسیقی

محمد حیدر اختر - سابق مأمور رادیو تلویزیون افغانستان

۱۲ جولای ۲۰۱۲

پیرامون اعطای جوایز مطبوعاتی به هنرمندان در افغانستان

پس از مدت ها وزارت اطلاعات و فرهنگ؛ و رادیو تلویزیون دولتی افغانستان؛ موفق به این شدند که برای بعضی از هنرمندان بخش موسیقی جوایز و لقب استادی بدهند. گرچه جریان مکمل آن که در تالار بزرگ رادیو تلویزیون دولتی افغانستان دایر شده بود، تا هنوز انتشار نیافته و یا اگر منتشر شده باشد شاید من ندیده باشم؛ ولی در برنامه (سلام صبح بخیر) که از طریق تلویزیون دولتی انتشار یافت، بخش هایی از آن منتشر شد که هم خوشایند بود و هم تأثر آور.

خوش آیند به خاطری بود که برای بعضی از هنرمندان محترم که بیشتر از نیم قرن در بخش موسیقی خدمت نموده اند و در ایام پیری از ایشان یادی صورت گرفت و از فعالیت های هنری شان تقدیر به عمل آمد. برای بعضی از آنها لقب استادی داده شد. مانند مؤمن جان بیلتون، سلام لوگری، شیرغزنوی، عبدالحمید کندهار، ولی طبله نواز، حنیف هارمونی نواز «پسران مرحوم استاد نبي گل» که واقعا حق مسلم شان است، زیرا هر کدام این هنرمندان سال های سال در خدمت مردم شان قرار داشته و دارند.

اما باید با تأثر و تأسف زیاد یاد آور شد که در بین این هنرمندان واقعی مردم افغانستان برای یکی از به اصطلاح هنرمند که نه سابقه طولانی در رشته موسیقی داشته و نه پشتوانه مردمی دارد و از همه مهمتر که گذشته بسیار ننگین علیه مردم افغانستان دارد نیز جایزه دادند. این شخص "احمد مرید" نام دارد که یکی از اقارب نزدیک ببرک کارمل «شاه شجاع روسی» و یکی از اعضای پرچم و از فعالان دستگاه جهنمی خاد در افغانستان بود.

بی جا نخواهد بود که در این قسمت یکی از خاطراتم را از زمانی بیاورم که در رادیو تلویزیون افغانستان ایفای وظیفه می کردم، تا نمایانگر چهره واقعی احمد مرید باشد و پاکیزگی و سترگی جایزه برای هنرمند باشد:

همه مردم شریف افغانستان به خوبی می دانند که رژیم دست نشانده شوروی سابق از بدو به قدرت رسیدن تا انحلال و غرویش همیشه در ترس و هراس قرار داشت. با کوچکترین واقعه در شهر کابل؛ در اکثر مؤسسات دولتی کمر بند های امنیتی توسط مزدوران شوروی و به خصوص خادیسست ها گرفته می شد. در یکی از روز ها که خوب به یاد ندارم چه واقعه در شهر کابل رخ داده بود، خلقیها و پرچمیها و خادیسست های رادیو تلویزیون افغانستان

همه از طرف سازمان اولیه رادیو تلویزیون که منشی آن شخصی به نام یوسف دارو (شوهر ماریا دارو) بود با کلشینکوف مسلح شده و هر کدام در عقب دیوار های رادیو تلویزیون، دهلیز ها، استدیوهای رادیو و تلویزیون موضع گرفتند. "احمد مرید" که عضو مدیریت عمومی موسیقی رادیو افغانستان بود در دهلیز اداره ما با کلشینکوف گزمه می کرد. یکی از همکاران اداره ما که "شکیلا" جان نام داشت و فعلا در کانادا زندگانی می کند، دهن دروازه دفتر ما، "احمد مرید" را دید که با کلشینکوف گزمه می کند از وی پرسید:

خبریت است مرید جان؟ "احمد مرید" از خیرات سر سلاحی که درشانه داشت مغرورانه جواب داد که من جهت نگهبانی شما هستم تا دشمنان انقلاب و اشرار به شما صدمه نرساند. "شکیلا" جان با یک خنده بسیار بلند و معنی دار برایش گفت:

مرید جان تو خودت را نگه کرده نمی توانی چه رسد به ما.

حالا که از برکت قوای خارجی و همان امریکائی که کارمل خاین و دست پروردگانش برایش فحش می دادند، در آن وطن، وطنی که فروختند، پناهگاه خوب پیدا کرده اند، هر چه انجام بدهند از چشم مردم افغانستان پت و پنهان نمی ماند. نه گذشته ننگین و نه تلاش های خرابکارانه، حزب سازی و عیاشی ها و خیانت هائی که امثال "رنجبر" انجام داده است.

اما فهمیده نشد که مقام وزارت اطلاعات و فرهنگ و ریاست عمومی رادیو تلویزیون افغانستان ویا هم هیأت ژوری؛ روی کدام اساس برای "احمد مرید" جایزه ای را در نظر گرفتند. اگر از نگاه قدامت و فعالیت های هنری ارزیابی شده باشد فکر می کنم هستند خوانندگان دیگری که بیشتر از "احمد مرید" قدامت فعالیت داشته، دارای آواز گرم و گیرا هستند و مردم افغانستان و علاقه مندان موسیقی به شخصیت و هنر شان ارج می گذارند که می توان به جرأت از احمد ولی جان؛ داکتر صادق فطرت ناشناس، نعیم جان پوپل، رحیم جهانی، جواد جان غازی یار، حیدر سلیم، نجیم و غیره نام برد و اگر از روی شناخت شخصی ویا روابط سازمانی با نفوذی های پرچمی، چنین تصمیمی گرفته شده باشد واقعا در حق هنرمندان زیادی جفا صورت گرفته است. جایزه دادن به چنین شخصی، عملی است نابخشوندی.

گرچه به خوبی می دانیم که شخص وزیر اطلاعات و فرهنگ هیچگونه روابط حزبی با آنها نداشت و در دوره مهاجرت در پهلوی مجاهدین و جهاد افغانستان فعالیت داشت و همچنان رئیس عمومی رادیو تلویزیون افغانستان عضویت باند خلق و پرچم را ندارد؛ اما تاجائی که اطلاع داریم متأسفانه بیشتر از سیزده چوکی ریاست های مربوط وزارت اطلاعات و فرهنگ به شمول چوکی مشاور ارشد آن وزارت به وطن فروشان پرچمی داده شده است. فکر نمی گردد که در افغانستان قحط الرجالی باشد و غیر از وطن فروشان خلقی و پرچمی شخصیت فرهنگی دیگر وجود نداشته باشد که امور محوله را در وزارت اطلاعات و فرهنگ پیش ببرند.